

Suphattra Sakulsriprasert. (2017). *Antecedents and Consequences of Eating Styles among High School Students: Multilevel Structural Equation Modeling*. Dissertation, Ph.D. (Applied Behavioral Science Research). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Assoc. Prof. Dr. Oraphin Choochom, Dr. Numchai Supparerkchaisakul.

The objective of this study was to develop and validate the multilevel causal model of the antecedents and the consequents of eating styles among female high-school students. A total of one thousand three hundred and eighty female high-school students from forty - six schools were randomly selected using the two-stage cluster random sampling method. The data were collected using four questionnaires, with construct reliabilities ranged from 0.805 to 0.956. The  $r_{wgj}$  (Within group agreement) and intraclass correlation (ICC1 and ICC2) were calculated to examine the level variables in terms of multilevel modeling. Confirmatory factor analyses, both single-level and multilevel, were performed to examine construct validity. Then, the multilevel structural equation modeling (MSEM) with MLR estimation was conducted to validate the hypothesized model.

The findings suggest that the modified multilevel model of antecedents and consequences of eating styles fit with the empirical data ( $\chi^2 = 97.009$ ,  $df = 30$ ,  $p < 0.01$ ,  $\chi^2 / df = 3.233$ , CFI=0.961, TLI=0.917, RMSEA=0.041, SRMR=0.033). Interestingly, restrained eating mediated the relationship between individual-level variables and all three criterion variables; namely healthy food choice, unhealthy food avoidance and body mass index.

Finally, in terms of cross-level effects, the findings indicated that the lack of a weight control policy and a lack of resources for exercise had a direct effect for eating collective-efficacy ( $\beta = 0.733$  and  $-0.627$ , respectively), which can account for 48%. Furthermore, food availability and the lack of weight control policy had cross-level direct effects to unhealthy food avoidance ( $\beta = -0.614$  and  $-0.522$ , respectively), which can account for 80.7%.

สุพัตรา สกุลศรีประเสริฐ. (2560). *ปัจจัยเชิงเหตุและผลของรูปแบบการกินอาหารของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนปลาย: การวิเคราะห์แบบจำลองโครงสร้างความสัมพันธ์พหุระดับ*. ปรินญาณินทร์ ปร.ด. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาปรินญาณินทร์: รองศาสตราจารย์ ดร. อรพินทร์ ชูชม, อาจารย์ ดร. นำชัย ศุภฤกษ์ชัยสกุล.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเพื่อพัฒนาและทดสอบแบบจำลองโครงสร้างความสัมพันธ์พหุระดับของปัจจัยเชิงเหตุและผลของรูปแบบการกินอาหารเพื่อสุขภาพของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 1380 คนจากโรงเรียนจำนวน 46 โรงเรียน โดยการสุ่มเชิงกลุ่ม 2 ขั้นตอน (two-stage cluster random sampling) เก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม ที่มีค่าความเชื่อมั่นเชิงโครงสร้างอยู่ระหว่าง 0.805 ถึง 0.956 โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่า  $r_{wgj}$  (Within group agreement), ค่า ICC (Intraclass correlation coefficient) ที่ประกอบด้วยค่า ICC1 และ ICC2 วิเคราะห์องค์ประกอบยืนยันระดับเดียวและพหุระดับเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง และทดสอบแบบจำลองโครงสร้างความสัมพันธ์พหุระดับ (multilevel structural equation modeling: MSEM) ด้วยการประมาณค่าแบบ MLR

ผลการวิจัยพบว่าแบบจำลองโครงสร้างความสัมพันธ์พหุระดับของปัจจัยเชิงเหตุและผลของรูปแบบการกินในระดับบุคคลและระดับกลุ่มโรงเรียนที่ปรับแก้มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ( $\chi^2 = 97.009$ ,  $df = 30$ ,  $p < 0.01$ ,  $\chi^2_{/df} = 3.233$ , CFI=0.961, TLI=0.917, RMSEA=0.041, SRMR=0.033) โดยมีข้อค้นพบที่น่าสนใจคือ รูปแบบการกินแบบจำกัดตนเองซึ่งทำหน้าที่เป็นตัวแปรต้นกลางความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรระดับบุคคลที่มีต่อกับตัวแปรตามทั้ง 3 ตัว ได้แก่ พฤติกรรมการเลือกกินอาหารเพื่อสุขภาพ พฤติกรรมการหลีกเลี่ยงอาหารที่ไม่ดีต่อสุขภาพ และดัชนีมวลกาย

สุดท้ายในส่วนของอิทธิพลข้ามระดับ ผลการศึกษาพบว่าการรับรู้ความสามารถของตนในการกินได้รับอิทธิพลจาก การขาดนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมน้ำหนักและการมีทรัพยากรด้านการออกกำลังกายจำกัด ( $\beta = 0.733$  และ  $-0.627$  ตามลำดับ) ทั้ง 2 ตัวแปรสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของการรับรู้ความสามารถในการกินระดับกลุ่มได้ร้อยละ 48 ส่วนพฤติกรรมการหลีกเลี่ยงอาหารที่ไม่ดีต่อสุขภาพ พบว่าได้รับอิทธิพลข้ามระดับจาก ความพร้อมพร้อมของอาหาร และการขาดนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมน้ำหนัก ในระดับกลุ่มโรงเรียน ( $\beta = -0.614$  และ  $-0.522$  ตามลำดับ)สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการหลีกเลี่ยงอาหารที่ไม่ดีต่อสุขภาพได้ร้อยละ 80.7